

DEATH AND TOMBSTONE IN SANGAM LITERATURE

சங்க இலக்கியங்களில் இறப்பும் நடுகல்லும்

சிவகுரு நாகராஜன்^{அ,*}

^அ தமிழ் துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Sivaguru Nagarajan^{அ,*}

^அ Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Vellore, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author: arasi162010@gmail.com

Received: 20-05-2020, Accepted: 25-06-2020

Abstract: The major objectives sangam literature describe the theme and background of the people and the life style. sangam literature focus literature and humanity of their happy and sad. The design of the study is qualitative method. The findings shos that the people lived the that era they lived in high culture and tradition. In sangam era the people are highly lived for other human in nature. They loved the nature and protect the nature. A person lived and finally dead bittean the lifetime ho he lived and loved by others.

Keywords: literature, tombstone, kodittuni, Hearse.

ஆய்வுச்சாரம்: சங்க இலக்கியங்கள் மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை உள்ள செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது எனலாம். சூழலியல் சார்ந்த மக்கள் வாழ்க்கை இங்கு வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. நிலம் சார்ந்த மக்களின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. மனிதன் பிறரிடம் எவ்விதம் பழகுவது, ஒருவரின் இழப்பு அவனைச் சார்ந்தவர்களை எவ்விதம் பாதிக்கும், இழப்பின் வலி, இழப்பினால் வரும் கையறுநிலை ஆகியன தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

கருச்சொற்கள்: இலக்கியம், நடுகல், கோடித்துணி, பாடை

ஆய்வு முன்னோடி

ஆய்வு முன்னோடிகள் சங்க இலக்கியங்கள்குறித்த ஆய்வுகள் பல நிகழ்ந்த வண்ணம் உள்ளன. அதனடிப்படையில் மு.வரதராசன் (2004) அவர்களின் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை எனும் நூல், இதில் இயற்கை குறித்த கட்டமைப்பும் மக்கள் அதனுடன் ஒன்றி வாழும் விதம்குறித்தும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை அடிப்படையாக கொண்டு அதன் அடுத்த நிலையில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. தட்சிணாமூர்த்தி (1998) அவர்களின் தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் எனும் நூலில் சங்க

இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரைகள் மிகுந்து காணப்படும். அதில் அமைந்த சில கட்டுரைகளை அடிப்படையாக வைத்து அதன் தொடர்ச்சியாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்கு தேவையான நூல்கள், கட்டுரைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக்குத் தேவையான தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டு விளக்க முறையில் நிரல் படுத்தப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனவே தரவுகள் முழுமையாக சேகரிக்கப்பட்டு நிரல் படுத்தப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டன.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் நம் முன்னோர்களின் வாழ்வினைப்பிரதிபலிப்பதாக இன்றும் நம்மிடம் விளங்கிவருகின்றது. பண்பாட்டை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்துவதாக இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன. இன்றையச்சூழலில் நாம் பின்பற்றும் சடங்குகள் அமைத்தும் நம் முன்னோர்கள் பின்பற்றியதன் எச்சங்கள் என்றால் மிகையில்லை. இன்று நடைமுறையில் உள்ள அனைத்து சடங்குகளும் எதாவது ஒருவகையில் முன்பு நடைமுறையில் இருந்தது என்பதற்கு இலக்கியச்சான்றுகள் உள்ளன. இறந்தவர்களை எடுத்து செல்லும் முறையும் மாரடித்துப்புலம்பும் பண்பும் இறந்தவர்களின் மீது கோடித்துணி போர்த்தும் பண்பும் இன்றும் நம்மிடம் உள்ளன. இப்பண்புகள் யாவும் நம்மிடம் அன்று தொட்டு இன்று வரை வழக்கமாகவும் பழக்கமாகவும் உள்ளது. இவற்றைக்குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்

பாடையில் கிடத்தல்

சங்க காலத்தில் இறந்தவர்களைப் பாடையில் கிடத்தி அதன் பின் சுடுகாட்டிற்குக் கொண்டு சென்றுள்ளனர். இம் மரபு இன்றும் நம்மிடம் வழக்கில் உள்ளது. அன்று பாடை என்பதை, கால்வழி கட்டில், வெள்ளில் என்று அழைத்தனர். இதனை, புறநானூறு உணர்த்துகின்றது. புறநானூற்றில், ஓளவையார் பாடலில்,

“கால்கழி கட்டிலில் கிடப்பி

தூவ வெள் அறுவை போர்ப்பித்திலதே” (புறநானூறு, 286)

என்பதால் உணரலாம்.

பாடை என்பதை வெள்ளில் என்று சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

“கள்ளிபோகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்ளில் நிறுத்த பின்றை” (புறநானூறு, 360)

என்ற தந்து மாறனைச் சங்க வருணர் என்னும் நாகரியர் பாடிய பாடல் மூலம் உணரலாம்.

மேலும், ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார் பாடலில்,

“மடங்கல் உண்மை மாயமோ அன்றே

கள்ளி வேய்ந்த முள்ளிஅம் புறங்காட்டு

வெள்ளில் போகிய வியலுள் ஆங்கண்” (புறநானூறு, 363)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இறந்த உடலின் மீது கோடித்துணி போர்த்தும் மரபு அன்றும் இருந்து உள்ளது. அதனுடைய எச்சமாக இன்றும் அம்மரபு தொடர்ந்து வருகின்றது.

இதனை,

“பலர்மீது நீட்டிய மண்டை என்சிறுவனைக்

கால்கழி கட்டிலில் கிடப்பி

துவெள்அறுவை போர்ப்பித்திலிதே!”

(புறநானூறு, 263)

என்ற ஓளவையார் பாடல் வழி உணரலாம்.

மேலும் கணவன் அல்லது தலைவன் இறந்த பொழுது அவனைச் சார்ந்து வாழ்ந்த மகளிர் மாரினில் தட்டி புலம்பியதைப் புறநானூறு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

வெளிமான் இறக்கும் தருவாயில் அவரைச் சந்தித்துப் பெருஞ்சித்திரனார்க்கு அவரின் இறப்பிற்குப்பின் இளவெளிமான் சிறுபொருள் கொடுத்தான் அதனை வாங்காது சென்றுவிட்டார்.

அவ்வாறு வரும்பொழுது,

“அறன் இல் கூற்றம் திறன் இன்று துணிய

ஊழின்உருப்ப எருக்கிய மகளிர்

வாழைப் புவின் வளைமுறி சிதற”

(புறநானூறு, 194)

என்று கூறி வருகின்றார் வெளிமான் இறந்தபொழுது அவனுக்கு உரிமையாகிய மகளிர் முறையாக அறைந்து அழும்பொழுது வளையல்கள் வாழைப்புப் போன்று சிதறி விழுந்தன, என்று வருந்துவதைக் காணமுடிகின்றது.

நெய்தல் முழங்குதல்

நெய்தல் திணை என்பது இரங்கல் பண்புசார்ந்தது. அதனால் இறந்தவர் இல்லத்தில் இசைக்கப்படும் பறைக்கு நெய்தல்பறை என்று பெயர். ஒரு இல்லத்தில் நெய்தல்பறை முழங்குகின்றது, மற்றொரு வீட்டில் திருமணம் நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது என்று பக்குடுக்கை நன்கணியார் கூறுகின்றார்.

இதனை,

“ஓரில் நெய்தல் கறங்க ஓரில்

ஈந்தண் முழுவின் பாணிததும்ப”

(புறநானூறு, 194)

என்பதால் அறியலாம்.

நடுகல் வழிபாடு

நடுகல் வழிபாடு என்பது போரில் வீர மரணம் அடைந்த போர்வீரன் அல்லது தலைவன் ஆகியோர்க்கு வைக்கப்படும் நினைவுச்சின்னம் அன்றைய காலகட்டத்தில் பசுக்களை கவர்ந்து சென்ற பொழுது அதனை மீட்டுவரும் போரில் இறந்துபட்ட போர்வீரனுக்கு வைப்பதாக நடுகல் வழிபாடு அமைந்தது. அவ்வாறு வைக்கப்பட்ட வீரனின் பெயரும் அவனது பெருமையும் எழுதப்படும். தொல்காப்பியம் வெட்சித்திணையைக் குறிப்பிடும்பொழுது நடுகல் வழிபாடு குறித்துக் குறிப்பிடுகின்றது. கரந்தை வீரர்களுக்கே பெரும்பாலும் நடுகற்கள் அமைந்தன.

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவு மேற்கொள்ளும்பொழுது தலைவி வருந்துவாள், தோழி தலைவியைப் பார்த்து நீ அற்றியிருத்தல் வேண்டும் என்று கூறுவாள் அதற்குத் தலைவி பிரிவிற்கு வருந்தவில்லை அவர் செல்லும் வழியில் இருக்கும் இடையுறுகளை எண்ணி வருந்துகின்றேன். அவர் செல்லும் வழியில் கரந்தை

மறவர்களின் நடுகற்கள் நிறைந்து காணப்படும். இது பகைவர் போர்முனை போன்று காட்சிதரும் என்று வருந்திக் கூறுகின்றாள்

இதனை,

“நிரம்பா நோக்கின் நிரயம் கொண்மார்

நெல்லி நீளிடை எல்லி மண்டி

நல்லமர்க் கடந்த நாணுடைமறவர்

பெரும் பீடும் எழுதி அதர்தொறும்

பீலிகூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்”

(அகநானூறு, 67)

என்ற நோய் பாடியார் பாடல் வழி அறியலாம்.

மேலும் இதனை,

“கடைமணி உருநீர் துடைத்த ஆடவர்

பெயரும் பீடும் எழுதி அதர்தொறும்

பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்”

(அகநானூறு, 131)

என்ற மதுரை மருதன் இறையனார் பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

இவ் இரண்டு பாடல்களிலும் நடுகல்லில் இறந்த போர்வீரனின் பெயர், சிறப்பு ஆகிய எழுதி இருக்கும் என்ற செய்தியும், அதனை மயிற்றோகையினால் வழிபட்ட பாங்கும் விளங்குகின்றது.

இதுபோன்றே மதுரை மருதன் இளநாகனார் அகநானூற்றில் 387 -ஆம் பாடலில் நடுகல் பற்றி குறிப்பிடுகின்றார்.

இதனை,

“நல்லிசை நிறுத்த நாணுடை மறவர்

நிரை நிலை நடுகல் பொருந்தி”

(அகநானூறு, 387)

என்பதால் அறியலாம்.

அகநானூற்றில் நடுகல் பற்றி வரும் செய்திகள் பாலைத்திணையில் அமைந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நடுகல்லிற்கு நாட்பலியிட்டு வழிபாடு நிகழ்த்தினர்.

இதனை,

“சிலைஏறட்ட கணைவீழ் வம்பலர்

உயர்பதுக்கு இவரந்த ததர் கொடி அதிரல்

நெடு நிலை நடுகல் நாட்பலிக் கூட்டும்”

(அகநானூறு 289)

என்பதால் அறியலாம்.

கரந்தை வீரர்கள் பலர் இறந்தபொழுது பிழைத்த போர்வீரர்கள் இறந்த வீரர்களுக்கு இயற்கையாக நடுகல் வைத்தனர்.

இதனை,

“பிடிமடிந்தன்ன குறும்பொறை மருங்கின்

நட்டபோலும் நடாஅ நெடுங்கல்

அகலிடம் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி

...

இளையர்பதிப் பெயரும் அருஞ்சுரம் இறந்தோர்”

(அகநானூறு, 269)

என்ற மருதன் இளநாகனார் பாடல் வழி அறியலாம்.

வழிச் செல்வோர் அங்கு அமைந்திருக்கும் நடுகல்லை வழிபட்டு செல்வர் என்பதை,

“பெருங் களிற்று அடியின் தோன்றுஒருகண்

இரும்பறை இரவல்”

(புறநானூறு, 263)

இதன் மூலம் அறியலாம்.

மேலும் நடுகல்லிற்கு மயிற்பீலி சூட்டி, வழிபட்டனர். இதனை புறம் 264 ஆம் பாடல் உணர்த்துகின்றது.

முடிவுரை

- நாம் இன்று பயன் படுத்தும் சடங்குமுறைகள் நம் முன்னோர்கள் பயன் படுத்திய சடங்குகளின் எச்சங்கள் ஆகும்
- அன்று தொட்டு இன்றுவரை அந்ந எச்சங்கள் எங்காவது நம்மிடம் பயின்று வந்துகொண்டு தான் உள்ளது.
- இறந்தவர்களை கோடித்துணிகொண்டு மூடும் பழக்கம் இன்றும் நம்மிடம் உண்டு. இப்பண்பு நம்முன்னோர்களின் எச்சம் ஆகும்.
- அதுபோன்றே நடுகல் வழிபாடும் நம்முன்னோர்களின் எச்சம் ஆகும் என்பது புலனாகின்றது.
- இன்று இறப்பு வீட்டில் மாரடித்து சிலர் அழுவது உண்டு. இப்பண்பு சங்க இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.
- இறப்பு நிகழ்வினைநெய்தல் திணையோடு ஒப்பிட்டு கூறும் வழக்கம் நம்மிடம் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

REFERENCES

Dhurasamibillai., Avai.,S.(1996). *Puranaanuru*, Chennai: Kalaga veliyidu

Ilampuranar, (1971)., *Tolkappiyam porulathikaram*, Chennai: Kalaga veliyidu.

Karthikesu sivathambi (2010), *pandai Tamil samukam*, Chennai: New Century Book House.

Sakkubai, Dr., R. (Editor), Nedunjeziyan. K., (2007). *Sanga ilakkiya kotbadukalum samaya vadivangkalum*, Chennai: Manithan pthippkam.

Somasundaranar., Po., ve., (1961). *Kurunthogai*, Chennai: Kalaga veliyidu.

Somasundaranar., Po., ve., (1970). *Agananuru*, Chennai: Kalaga veliyidu.

Thamizannal, (2009). *Sanga marapu*, Madurai: Sinthamani pthippagam.

Thaninayagam adigal, Puranasanthiran., k., (Transalate), (2014). *Nila amaibbum tamil kavithaiyum*, Chennai: New Century Book House.

Thachanaamoorthy, (1998), *Tamilar naagarigamum panpadum*, Chennai: Yal pathipagam.

Varatharasanar M. V., (2004), *Palamtamil illakiyathil iyarkai*, Chennai: Pari Puttaka Pannai.

Velupillai, A. (1985). *Tamil ilakkiyattil kalamum karuttum*, munram patippu. Chennai: Pari Puttaka Pannai.

Funding: NIL

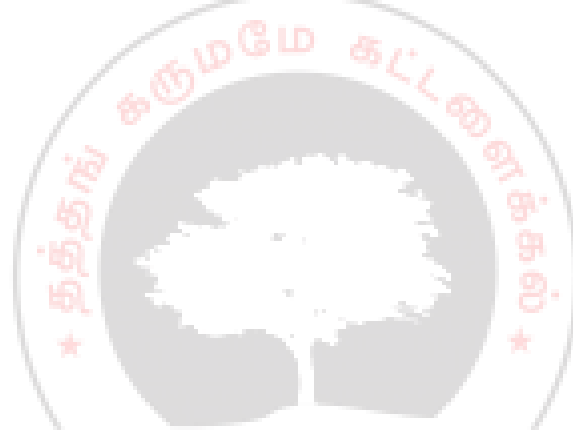
Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

வராக பதிப்பகம்